

ASCARIS LUMBRICOIDES

Suolet ry:n jäsenlehti

Kevät 2015

Hallituksen 2014-2015

yhteystiedot

Puheenjohtaja
Johanna Sarkanen
puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja
Noora Jantunen
varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri
Sonja Kneckt
sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja
Essi Heikkinen
rahastonhoitaja@suolet.fi

Jäsenvastaava
Martta Väärälä
jasenvastaava@suolet.fi

Tiedottaja
Tuomas Häyrynen
tiedottaja@suolet.fi

Tapahtumavastaava
Maija Vesterinen
tapahtumavastaava(a)suolet.fi

Toimikuntien 2014-2015

yhteystiedot

Koiratoimikunta:
Annina Aula
koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta:
Anniina Paavilainen
juhlatoimikunta@suolet.fi

IT-toimikunta:
Eveliina Alhoranta
it@suolet.fi

Tekstiilitoimikunta:
Kaisa Koivisto
tekstiili@suolet.fi

Vapaa-ajan toimikunta
Nina Höglund
liikuntatoimikunta@suolet.fi

Toimitus:
Roosa Hentunen
toimitus@suolet.fi

Huonevastaava:
Elisa Nurmela
huonevastaava@suolet.fi

Sisältö

Puheenjohtajalta

Päätoimittajalta

Tooga-sitsit

Suolinkaiset maailmalla:
Vaihdossa hevosklinikalla Belgiassa

Teini-iän kynnyksellä:
Suolet ry:n 13-vuotisjuhlat

Suolinkainen tietää: Hevosen kengitys
ja varsan jalka-asentovirheet

Suolinkainen tietää: Hoitajainfo

Suolet ry:n Match show

Harrastukset tutuiksi:
Esittelyssä pelastuskoiratoiminta

Suolinkainen testaa:
Hierajat Tartossa

Puheenjohtajalta

”Jotkut oppivat lukemalla,
toiset oppivat muiden virheistä,
mutta muutamien täytyy itse päästä
pissamaan sähköpaimenen lankaan.”
Tom Lundberg

Niin sitä alkaa taas lukuvuosi lähestyä loppuaan ja me Suolinkaiset pääsemme sitä mukaa kirmailemaan kesälaitumille kun tentit on saatu raapusteltua kasaan. Itselle tämä toinen opiskeluvuosi on tuonut pikkasen haasteita tehokkaiden opiskelumenetelmien löytämisessä joidenkin kurssien kohdalla, mutta läpi on kuitenkin päästy joko kurssikaverien ja pitkien iltojen avulla tai mitä eriskummallisimmilla muistisäännöillä.

Hallituskaudellakin on sattunut jos jonkinmoisia kommelluksia, mm. rikkoutunut Suolten huoneen oven lukko, koko huoneen muutto, aikatauluista venyneet vaatetilaukset, mutta oppia ikä kaikki, välillä sitä sähköpaimentakin täytyy kokeilla ja aina kaikki ei ole edes meistä kiinni. Pääsääntöisesti kausi on tähän asti mielestäni kuitenkin sujunut hyvin. Tapahtumia on piisannut, niistä mahtavat vuosijuhlat ehkä päällimmäisenä mielessä. Palautetta otamme edelleen mielellämme vastaan, jotta toimintaamme voidaan kehittää.

Tämä ensimmäinen hallituskauteni on ollut antoisa. Toisaalta se on myös näyttänyt minulle, kuinka paljon jäsenille näkymätöntä työtä hallitustyössä onkaan. Välillä olen saanut kaiken muun lisäksi toimia myös välien selvittelijänä, tai pelkkänä kuuntelevana korvana henkilökohtaisten murheiden kanssa, kun ei ole ollut muita kenen puoleen kääntyä. Myös minä olen saanut tukea niin hallitusasioissa kuin opintojenkin puolella. Sanoisinkin, että Suolet ry on ainejärjestön lisäksi myös yhteisö ja tukiverkosto täällä vieraassa maassa. Ja se

jos joku on huikeaa.

Syksyllä tavataankin sitten täysin uudessa huoneessa, sitä odotellen! Loppurutistusta kohti paimenlangat silmissä häämöttäen, aurinkoista ja rentouttavaa kesää toivoen,

Puhis

Päätoimittajalta

Luopumistuskaa ja kasvukipuja

Havahduin jossain vaiheessa maaliskuussa siihen, että tämä kevät on Tarton historiani neljäs. Neljännet vuosijuhlat, neljäs vappu ja neljännet kevätpanikoinnit viimeisten tenttien myötä. Neljäs helpotus, kun kaikki on tehty ja viimeinen koulupäivä selän takana. Vielä kovempaa kuitenkin iski tiedostaminen, että tämä on viimeinen kevät, joka menee samoissa, turvallisen rutiininomaisissa merkeissä tehden tuttuja ja turvallisia asioita. Ensi keväänä rutiinit rikkoutuvat, enkä todennäköisesti ole täällä, vaan suoritan yliopistollista harjoittelua toivottavasti jossain päin Eurooppaa. Sitten onkin jo edessä kuudes ja viimeinen vuosi, jonka tapahtumat ovat vielä toistaiseksi täysin hämärän peitossa.

Suoraan sanottuna näiden ajatusten myötä kylmävävä paniikki iski kuin päälle jyrännyt lehmä navetassa. Mihin se aika on mennyt? Olenko oppinut yhtään mitään? Onko Tartosta pakko alkaa luopua, jos ajatuskin tuntuu sietämättömältä? Tuskailin tätä samaa myös vuosi sitten. Silloin syynä oli opintojen puolivälin rajapyykki, jonka ylittäminen aiheutti ahdistusta. Nyt puoliväli on mennyt ja opintojeni loppusuora on alkamassa. Selvittyäni ehkä tähän mennessä vaikeimmasta opiskeluvuodesta, olen suorittanut hyväksytysti kliiniset aineet ja minun pitäisi teoriassa olla valmis tekemään töitä eläintenhoitajana. Työvalmius, tai enemmänkin sen puute, nähdään sitten kesällä, kun suuntaan Kouvolaan Univetin Eläinsairaalaan töihin eläintenhoitajaksi. On siis kai ihan oikein tuntea samaan aikaan riemua, innostusta ja jäätävää paniikkia tulevan kesän suunnitelmista. Vuoden päästä tähän aikaan, jos kaikki menee oikein, olen saanut oman eläinlääkärinumeroni ja väliaikaiset oikeudet harjoittaa ammattia.

Vuoden. Apua.

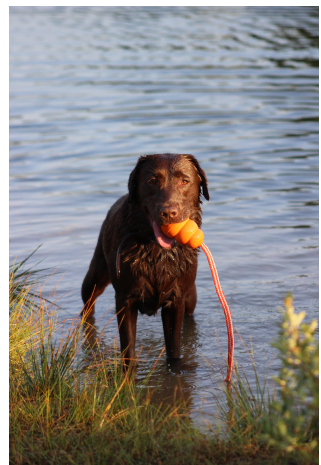
Törmäsin jokin aika sitten Helsingin sanomien kirjoitukseen siitä,

miten opiskelijat eri aloilla kokevat entistä enemmän ahdistusta ja kuinka heistä tuntuu, että epävarmuudesta ja virheiden tekemisestä ei saa puhua. Kaikki on osattava, tiedettävä ja kestettävä itse. Kun viskataan työelämään turvallisista opiskeluympyröistä, jatkuva täydellisyys tavoittelu tuo suorastaan kohtuuttomat paineet, jotka puolestaan syövät ketä vain ja lisäävät työuupumusta. Ajatus kylmäsi, sillä mielikuva virheettömyydestä on älytön ja samaan aikaan hirveän raaka. Meidän työssämme päälle lisätään vielä jatkuvasti haastavammaksi käyvä asiakaspalvelu sekä omistajien vahvat tunnesiteet lemmikkeihinsä. On melkein taattua, että virheitä tapahtuu ja epävarmuutta on opittava kestämään. Myös omat virheet on osattava myöntää ja apua pyytää vaikka sitten puhelimitse keskellä yötä, kun päivystyksessä mikään ei suju ja kaikki kaatuu päälle.

Tämä kaikki on kuitenkin täysin hyväksyttävää. Muutosten edessä saa tuntea olonsa turvattomaksi ja pelätä. Eri asia on, antaako näille tunteille valtaa, vai nostaako päänsä ja kohtaa pystypäin haastavan asiakkaan, vaikeasti hoidettavan potilastapauksen, tai lakipykälän viidakon. Se, että me opimme koko ikämme, emmekä ole ikinä valmiita, on meidän ammattimme suola. Se on myös yksi syy, miksi minä olen unelmoinut tästä ammatista jo kaksikymmentä vuotta sitten. Joten vaikka tuleva kesä ahdistaa ja olen varmasti hukassa, ei minua lopulta pelota, vaan haasteet kohdataan suomalaisella sisulla ja päättäväisyydellä. Me olemme kaikki varmasti hyviä eläinlääkäreitä tulevaisuudessa omalla erikoisalallamme ja meillä on oppimiselle aikaa koko elämä. Joten katse ylös, askel eteenpäin ja hymy huulille.

Ihanaa kesää kaikille!
Roosa, päätoimittaja

Purenatural

- nyt myös viljattomana!

ODOTETTU
UUTUUS!

Koirien suosittelu Purenatural -täysravintosarja on täydentynyt viljattomilla uutuustuotteilla. Maku- vaihtoehtoina Grain Free -sarjasta löytyvät lammas, kalkkuna ja lohi & taimen. Hiilihydraattilähteeksi on valikoitu hyvin siedetty bataatti. Ravintorikas, tehokkaasti imeytyvä koostumus hellii lemmikkisi vatsaa ja pitää turkin kiiltävänä.

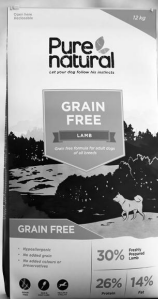
Purenatural Grain Free -täysravintoa testanneiden asiakkaidemme kommentteja:

"Olen ollut todella iloinen ja positiivisesti yllätynyt tästä ruoasta ja sen tuomista hyvistä puolista!"

"Liikumme paljon ja siksi ruoan hyvä sisältö on todella tärkeä. Ruoka näyttää maittavan, ja koira voi todella hyvin."

"Erittäin laadukkaan tuntuinen, hyväntuoksuinen, sopivan rasvainen ja tuoreen oloinen kuivamuona. Maistui koiralle erinomaisesti."

Jokaisessa Purenatural Grain Free -täysravinnossa on käytetty vain yhtä puhdasta lihaproteiiniin lähdeä, jotta myös yliherkkyksistä kärsivät koirat voisivat nauttia makuelämyksestä hyvillä mielin.

Grain Free Lamb

Grain Free Salmon & Trout

Grain Free Turkey

Pure natural
Let your dog follow his instincts

2 kg **19,90 €**
(9,95 €/kg)

12 kg **74,90 €**
(6,24 €/kg)

 Musti ja Mirri

Jälleenmyyjä: Musti ja Mirri • www.mustijamirri.fi

Tooga-sitsit

Toogasitsejä juhlittiin perjantaina 17.4. Kirjanike majalla. Sitsit järjestettiin yhteistyössä TaSLO:n kanssa, ja vastualueet jaettiin puoliksi. Myös juhlijat edustivat puoliksi Suolia ja puoliksi TaSLOa. Tunnelma oli alusta alkaen katossa! Saimme lainaksi TaSLO:n laulukirjoja, joista sitsilauluja enimmäkseen laulettiin. Mukana oli myös pari itse keksimäämme, eläinlääkiselämään viittaavaa laulua, jotka saivat kannustavan vastaanoton. Rangaistuksia jaettiin tällä kertaa poikkeuksellisen vähän, mutta tasolaiset olivat panostaneet niiden viihdyttävyyteen.

Teemana oli viimevuotiseen tapaan toogat. Toogia oli väsähty tälläkin kertaa mielikuvitusta käyttäen, materiaaleina oli kangasta verhoista lakanoihin. Myös useat värit olivat edustettuina. Ruokateemana oli texmex tortilloineen ja tulisine jälkiruokineen. Teema osoittautui mukavaksi kontrastiksi seesteisille asuille. Viralliset jatkot olivat Shootersissa, mutta usealle se oli vasta jatkojen jatkopaikka. Välissä saatoimme käydä laulamassa Singstaria joidenkin toisen vuosikurssin opiskelijoiden kämpässä.

Useasta suunnasta tuli palautetta, että nämä olivat parhaat sitsit pitkään aikaan. Allekirjoittanutta jännitti etukäteen aika lailla, sillä nämä olivat ensimmäiset sitsit, joita olin mukana järjestämässä. Kokemus oli kuitenkin positiivinen (viime hetken paniikista huolimatta), sillä porukalla saatiin kaikki onnistumaan. Kiitos kaikille, jotka avustitte järjestelyissä!

Maija Vesterinen
Tapahtumavastaava

Vaihdossa hevosklinikalla Belgiassa

Eläinlääketieteen kampus Merelbekessä, noin 10km Gentistä. (www.ugent.be)

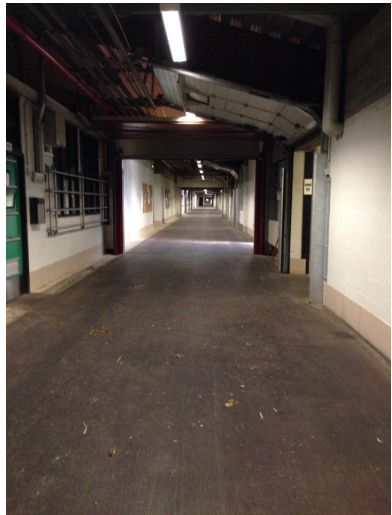
Kuudennen opiskeluvuoden syksyllä lähdin Tartosta kolmen kuukauden klinikkavaihtoon Belgiaan, Gentin yliopistoon. Harjoittelujaksoni tein hevosklinikalla, eri osastoilla vaihto-opiskelijoille suunnitellun klinikkakierron mukaisesti.

Vuosittain eläinlääketieteen opinnot Gentin yliopistossa aloittaa n. 400 opiskelijaa. Lisäksi eläinlääketiedettä voi opiskella kolme ensimmäistä vuotta (bakalaureus) Antwerpenin yliopistossa, jonka jälkeen opiskelijat siirtyvät Gentin yliopistoon kolmeksi viimeiseksi vuodeksi (master). Vuosittain Belgiassa valmistuu noin 200 eläinlääkäriä, joten iso osa opinnot aloittavista putoaa kesken opintojen, suurin osa heti ensimmäisenä vuotena.

Opiskelijat valitsevat viimeiseksi vuodeksi suuntautumisen, vaihtoehtoina ovat lemmikkieläimet, hevoset, märehtijät, siat (sekä siipikarja ja kanit) sekä tutkimus ja teollisuus (research and industry). Lopputentti on moodulikohtainen, minkä lisäksi kaikki tekevät lopputyön, tutkimuksen tai kirjallisuuskatsauksen. Suuren eläinlääkärimäärän vuoksi työllistyminen valmistumisen jälkeen on haastavaa. Belgialaisten lisäksi Genttiin tulee paljon opiskelijoita myös Hollannista (30-40%). Toisin kuin Belgiassa, on Hollannissa (Utrechtin yliopisto) eläinlääketieteellisen aloituspaikkoja rajattu.

Klinikalla olin pääasiassa viimeisen vuoden hevosmoodulin klinikkavuotta suorittavien opiskelijoiden kanssa. Aamuisin myös neljännen ja viidennen vuoden opiskelijat pääsivät mukaan klinikalle.

Aloitin harjoitteluni kuukauden mittaisella jaksolla sisätaudeilla, kaksi viikkoa päivävuoroo ja kaksi viikkoa päivystystä. Aamut alkoivat tunnin mittaisilla antoisilla klinikkakierroilla, jossa kävimme läpi sisällä olevia potilaita. Päivän mittaan meidän tehtävänämme oli anamneesien otto, kliininen tutkimus, jatkotutkimuksien seuraaminen, sekä niissä avustaminen. Sisällä olevat potilaat lääkittiin ja hoidettiin internin opastuksella.

Samassa rakennuksessa hoidetaan niin suur- kuin pieneläimet.

Suureläimille on pitkän käytävän varrella 12 tallia ja klinikka jakautuu kirurgian, sisätautien ja lisääntymisen osastoihin

Suurin osa sisätautiosaston potilaista oli ähkyjä, tutuksi tuli myös täällä paljon syksyisin esiintyvä atyyppinen myopatia. Usein iltapäivisin tehtiin muutama orien eläinlääkärintarkastus kantakirjausta varten. Oritarkastus koostuu kliinisestä tutkimuksesta, kurkunpään tähytyksestä, sekä veri- ja jouhinäytteiden ottamisesta DNA testejä varten. Kirurgian osastolla tarkastus jatkuu liikkeiden arvioinnilla sekä röntgenkuvauksilla. Sydänpotilaita oli sisätaudeilla päivittäin, yliopiston sydänlääkärille tulee potilaita ympäri Eurooppaa. Muutaman kerran pääsin myös seuraamaan sydämen tahdistamista atrium fibrillaatio- hevosilla. Kerran viikossa kävimme läpi tapauskertomuksia, joita tehtiin vuorotellen ryhmätöinä.

Sisätautien päivystykset olivat vilkkaita. Potilaita tuli useampi illan tai

yön aikana ja ähkyleikkauksiakin on useita viikossa. Päivystysaikaan myös sisätautiosaston opiskelijoilla oli mahdollisuus päästä seuraamaan leikkauksia.

Atyyppisen myopatian aiheuttaja on hypoglicin A, jota on esimerkiksi tammenterhoissa. Potilaat oireilevat usein kuten ähkyissä ja lisäksi esiintyy hemoglobiuria (vai hematuria?). Vain noin 80% potilaista selviytyy.

Klinikkakiertoni seuraava kohde oli viikon jakso patologiaa. Kaikki klinikalla kuolleet tai lopetetut hevoset tulivat patologialle, joten niitä oli avattavana useampi päivässä. Avaamisen suorittivat viimeisien vuosien opiskelijat eläinlääkäreiden ohjeistamana. Patologian jaksolla sai hieman kosketusta myös muihin eläinlajeihin, joista kaikki mielenkiintoisimmat tapaukset käytiin yhdessä läpi. Jakso oli mielenkiintoinen ja opetus oli hyvää.

Lisääntymisen jakso yllätti positiivisesti. Osastolla on kymmenisen koulun hevosta, joilta kerättiin tutkimuskäyttöön alkioita. Täten syksystä huolimatta osastolla oli toimintaa ja pääsimme päivittäin rektalisoimaan ja ultraaman tammoja. Lisäksi päivittäin oli noin

Klinikalla keisarinleikattu Belgian sininen- vasikka, jota ihasteltiin erikoisen ruskean värin vuoksi.

tunnin mittainen teoriaosuus. Belgian sinisiä lehmiä klinikalla oli useita odottamassa poikimista ja kun poikiminen on alkamassa ne keisarinleikattiin. Osastolta tehdään tarvittaessa myös tallikäyntejä.

Kirurgian osasto oli jaettu diagnostiseen kuvantamiseen, poliklinikkaan (hospitalization), ontumatapauksiin sekä leikkauksiin. Vietin viikon tai kaksi jokaisella niistä. Diagnostisessa kuvantamisessa avustettiin röntgenkuvien ottamisessa sekä olimme mukana kuvien diagnosoinnissa ja ultraäänitutkimuksissa. Kerran viikossa katsoimme kuvia yhdessä erikoistuvan lääkärin kanssa. Opiskelijat saivat tapauksia, joista piti osata kertoa melko kattavasti. Vaatimustaso oli mielestäni melko korkea.

Kirurgian poliklinikalla oli niin leikkauksista toipuvia potilaita kuin myös esimerkiksi haavoja, laminiitteja sekä hammaspotilaita. Sairaalapotilaista huolehdittiin internien sekä lääkäreiden opastuksella. Toimenpiteet olivat suurimmaksi osaksi lääkitsemistä sekä siteiden vaihtoa ja haavojen puhdistusta. Polilla oli myös muita eläimiä, pääasiassa lehmiä.

Ontumatutkimuksissa suurin osa potilaista tuli jatkotutkimuksiin kotona hoitaneen lääkärin läheteellä. Opiskelijat seurasivat tutkimuksia, mutta taivuttamiset ja piikittämiset hoiti pääasiassa intern tai lääkäri.

Leikkaussalissa oli mielenkiintoista ja välillä melko hektistä. Suunnitellut leikkaukset tehtiin aamupäivällä, samanaikaisesti kahdessa salissa. Anestesiologi oli mukana kaikissa leikkauksissa ja yksi opiskelija oli hänen apunaan. Steriiliksi avustajaksi pääsi aina yksi opiskelija vuorollaan ja kaksi

32- vuotias shetlanninponi toipumassa ähkyleikkauksesta.

muuta saivat katsella ja avustaa muuten. Leikkauksia tehtiin laidasta laitaan: ruunauksia, ähkyjä, irtopalan poistoja, sinusiitteja, laparaskopiaa..

Kirurgian päivystyksessä oli minun jaksoni aikaan melko rauhallista. Opiskelijat huolehtivat sisälläolevista potilaista ja tallikierrot tehtiin kahden tunnin välein. Avustimme myös akuuttien potilaiden kanssa ja olimme mukana leikkauksissa. Päivystyksessä oli jonkin verran myös lehmiä sekä jokunen minisika.

Muutaman kerran kuukaudessa pidettiin käytännön harjoituksia, joiden aiheina oli mm. rektalisointi, jalkojen puudutukset, suolen resektio, endoskopia jne. Osa harjoituksista tehtiin koulun hevosilla ja osa irtotaloilla, suolilla tms. Muut opiskelijat kävivät lisäksi luennoilla, mutta ne pidettiin hollanniksi, joten itse en osallistunut niille.

Viihdyin hyvin klinikalla, ihmiset olivat mukavia ja auttavaisia. Kaikki osasivat hyvin englantia, mutta toki hollannin kielen taidosta olisi ollut hyötyä. Yhdellä osastolla oli kerrallaan vain muutama viimeisen vuoden opiskelija ja tehtävät oli jaettu selvästi vuosikursseittain. Hoitajia ei klinikalla ollut kovin montaa, vaan työt hoituivat opiskelijoiden toimesta. Monet toimenpiteet suoritti intern ja välillä tulikin tunne, että haluaisi myös itse osallistua enemmän toimenpiteisiin. Koulun omilla opiskelijoilla tuntui olevan vahva teoriaosaaminen ja hevosiin suuntautuvat opiskelijat saavatkin olla hevosklinikalla koko viimeisen vuoden, sekä osittain kahtena edellisenä vuotena. Kaiken kaikkiaan klinikkavaihto oli erittäin antoisa ja opettavainen.

Anni Koskinen, VM6

Pieneläinklinikka

TUHA TJALKA

Töihin Tuhatjalkaan?

Tuhatjalka-pieneläinklinikat ovat moderneja, tilavia ja hyvin varustettuja. Kaikilla klinikoilla on digitaalinen röntgenlaitteisto, monipuoliset laboratoriovälineet ja hyvin varustetut leikkaussalit.

Huolehdimme henkilöstömme osaamisesta jatkuvalla koulutuksella.

Ota yhteyttä rekry@tuhatjalka.fi, kerromme mielellämme lisää.

www.tuhatjalka.fi/toihin-tuhatjalkaan.

Teini-ikäisyyden kynnyksellä: Suolet ry:n 13-vuotisjuhlat

Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry:n vuosijuhlia juhlittiin tänä keväänä 11.4. Suolet täytti jo huikat 13 vuotta, saavuttaen näin virallisesti teini-iän.

Juhlapaikkana toimi tänä vuonna upea korp! Rotalian konventti-rakennus. Kun tilauksesta oli myös juhlapaikan kattoon viritetty upeat koristukset, jotka täsmäsivät täydellisesti juhlamme sini-hopean teeman kanssa. Koko kevään jatkunut sadekin taukosi juhlapäivämme kunniaksi kuin tilauksesta ja juhlakansa sai nauttia yhdestä kevään siihen asti lämpimimmistä päivistä.

Juhla alkoi cocktail-tilaisuudella. Yhdessä vuosijuhlaisäntä Tomin ja puheenjohtaja Johannan kanssa toivotimme kauniiksi ja komeiksi laittautuneet vieraat tervetulleiksi. Tässä kohtaa vielä hieman jännitti; olihan juhlien eteen tehty paljon töitä, ja kaiken haluttiin sujuvan

suunnitelmien mukaan.

Kaikki kuitenkin lähti etenemään mallikkaasti. Suolet sai tervehdyksiä Suomen eläinlääkäriiliitolta, TaSLOlta, Fraternitas Fennicalta, Suomi-instituutilta (emännän

kissat kiittävät lahjasta!), sekä Suomen kunnaneläinlääkäriiliitolta kukkalähetyksen muodossa.

Varsinainen tilaisuus polkaistiin käyntiin hyvillä mielin ja aikataulussa.

Ruoka poikkesi parin edellisvuoden perunakakku-pihvi-yhdistelmästä, mutta oli yhtä kaikki maittavaa ja etenkin jälkiruoaksi tarjoiltu herkullinen suklaavaahto oli viedä kielen mennessään. Ilmeisesti kuitenkin

tarjoiluväki ei hennonut häiritä riemukkaasti laulavaa juhlakansaa, joten ruoat tulivat pöytiin hieman aikataulusta jäljessä. Tästä seurasi hieman soveltamista, mutta sehän meiltä onnistui! Alun jännitys oli unohtunut ja juhlan vetäjillä oli aivan yhtä hauskaa kuin muillakin juhlijoilla ja pienet sanasekoilut juontojen yhteydessä sen kuin lisäsivät rentoa tunnelmaa.

Illan aikana kuultiin toinen toistaan hienompia puheita. Tänä vuonna perinteisten puheenjohtajan puheen, sekä juhlapuhuja Pikka Jokelaisen puheen lisäksi saatiin kuulla myös puhe naisille sekä puhe miehille edellisvuosien laulujen sijaan. Omiin

kokemuksiin pohjautuvat puheet saivat juhlijoiden täyden huomion ja antoivat varmasti jokaiselle miettimisen aiheita. Tiiviiseen aikatauluun mahtuivat myös suosikkiopettajien ja aktiivisten jäsenten palkitseminen, sekä juhlapäivää edeltävänä päivänä viimeisen koulupäivänsä istuneiden kutosten ohjelma.

Puheiden ja ohjelmanumeroiden sekä monien laulujen säestämänä illallisuus tuntuu olevan ohi ennen kuin se alkoikaan. Onneksi tämä

ei kuitenkaan tarkoittanut juhlinnan loppua, vaan oli aika siirtyä ravintola Vildeen jatkoille! Jatkojen dj tanssitti juhlakansaa ja viimeistään tässä vaiheessa järjestelytiimi uskalsi huokaista helpotuksesta. Kaikki oli sujunut mallikkaasti eikä enää voinut muuta kuin juhlia!

Jatkojen ja jatkojenjatkojen jälkeen saimme vielä nauttia fuksien järjestämästä silliksestä, jonne rankimmin juhlineet saapuivat vielä eiliset juhلامekot yllään. Tarjolla oli herkkuja pizzasta vohveleihin ja enemmän tai vähemmän nuutunut juhlakansa sai syötävää kyllikseen.

Kokonaisuudessaan vuosijuhlia voi kuvata vain onnistuneiksi. Omasta puolestani haluan kiittää kaikkia järjestelyihin osallistuneita. Olipa tehtävä pieni tai suuri, kaikkien panos teki näistä juhlista juuri niin hienot kuin mitä ne olivatkin!

Anniina Paavilainen
Vuosijuhlaemäntä

Kuvat (c) Janne Ööpik

Suolinkainen tietää:

Hevosien kengitys ja varsan jalka-asentovirheet

Kevään korvalla Suolten jäsenille tarjoutui mahdollisuus oppia hieman jotain uutta kengityksen ja varsojen jalka-asentovirheiden saralla, kun jo perinteeksi muodostunut Suolinkainen tietää-kengitysluento järjestettiin toista kertaa. Paikalle oli tälläkin kertaa ilmaantunut koko joukko innokkaita kuulijoita, joille oli ilo esitelmöidä.

Ensin käsiteltiin yleisesti kengittämisen teoriaa ja kengityksen merkitystä nykypäivän urheiluhevosen kannalta, jonka jälkeen siirryttiin käsittelemään varsoilla esiintyviä jalkojen virheasentoja ja niiden korjaamista. Varsoille tyypillisistä jalkojen virheasennosta käytiin läpi varus- ja valgusasennot sekä erityyppisiä kehityshäiriöitä. Samalla käsiteltiin virheasentojen korjaustapoja niin kengitysseppän kuin eläinlääkärin tekemänä. Tänäkin vuonna aihe kirvoitti kuulijat esittämään kysymyksiä aiheen tiimoilta ja ennen kuin huomasikaan oli kaksi tuntia kulunut.

Ensi vuonna voisi aiheena kengityksen yleisen osion lisäksi olla vaikka urheiluhevosten kengityksen erityispiirteet ja erityisesti ratsuhevosten kengitykselliset haasteet ja niiden ratkaisumallit. Vai onko lukijoilla toiveita? Lisäksi on suunniteltu pienemmissä ryhmissä kengitysdemonstraatiota, jossa kengityksen kaikki työvaiheet

näytetään luonnossa, mutta nähtäväksi jää saadaanko sitä toteutettua.

Tuomas Häyrynen, VM2

Suolinkainen tietää-päivä 2015

Perinteinen Suolten hoitajainfo järjestettiin kolmatta kertaa ja oli avoin tänä vuonna kaikkien vuosikurssien opiskelijoille. Koulun tiloissa pidetty puolen päivän mittainen tapahtuma keräsi reippaita osallistujia kolmisenkymmentä.

Viime vuodesta muutoksena päivä alkoi tiivistetyillä aihekatsauksilla. Sini, Meri, Anna-Reeta, Päivi ja Sanna kertoivat jokainen omasta työpisteestään osallistujien nauttiessa aamukahvia.

Tämän jälkeen alkoivat työpisteet. Osallistujat jaettiin pienryhmiin, kuhunkin ryhmään tuli opiskelijoita eri vuosikursseilta.

Aamun briiffit

Sinin rastilla opeteltiin eläinten käsittelyä.

Haasteellisten eläinten käsittelyyn ei viime vuonna päästy rauhallisten koekaniinien vuoksi. Tänä vuonna yli-ystävällinen, liiankin innokas Ruusa-labradorinnoutaja antoi haastetta yllin kyllin osallistujille. Ruusan kanssa harjoiteltiin oikeaa otetta verinäytettä otettaessa ja kuinka koira saadaan turvallisesti kaadettua kylkiasentoon. Alma-kissan kanssa harjoiteltiin kiinnipitoa ja käytiin läpi, mistä ja miten verinäytteet kissalta yleensä otetaan. Tilanne oli lähestulkoon koominen Alman kehrätessä ja ollessa todella

rauhallinen. Ei siis ihan mikään tyypillinen tilanne kissan kanssa klinikalla. Kumpikaan koe-eläimistä ei kuonokoppaa, valjaita tai maskia tarvinnut, mutta niiden käyttö käytiin läpi.

Anna-Reeta kertoi luento-osuudellaan työstä hevosklinikalla. Pääpaino oli omassa ja potilaan turvallisuudessa, sekä yleisimmissä toimenpiteissä, missä keltanokka pääsee avustamaan. Osallistujat saivat itse kokeilla, kuinka sidos tehdään ”hevosen” jalkaan, esim. nivelpiikitysten jälkeen. Piikityspaikan ja kanyylipaikan huolellinen pesu ja putsaus käytiin läpi. Jokainen sai myös pintaraapaisun verinäyteputkista ja muista näytteenottovälineistä.

Hertta ei jaksa tehdä muistiinpanoja

Sanna ja Roosa hoitivat instrumenttipistettä. Tygit, peangit, atulat, kirurgiset, anatomiset... siinä esimakua instrumenttimaailman sanastosta. Leikkausinstrumenttien käyttötarkoitus ja eroavaisuudet tulivat selviksi huolellisessa opastuksessa. Kaikki pääsivät kokeilemaan, miten välineet toimivat ja miten välinehuollossa pakataan instrumentit steriileihin klaavauspusseihin.

Merin alueeseen kuului leikkaussali valmistelut. Meri kertoi ja näytti, miten peset leikkausalueen oikein ja kokoat letkutetun infuusion, kuinka laajalta ajat karvat leikkaukseen, ja kun eläin on saatu

leikkauspöydälle, miten suoritat omien käsien pesun ja steriileiden vaatteiden pukemisen. Kanylointi käytiin läpi ja halukkaat saivat kokeilla kanyylin laittamista tekotassuun. Efi-koira toimi reippaasti mallina.

Päivin pisteessä käytiin Hertta-koiran avustuksella läpi yleisimpiä röntgenasentoja. Kuvien tulkinnessa keskityttiin laadun arviointiin, mutta yksi kuva saatiin osallistujien toimesta myös diagnosoitua: pentuja

löytyi! Kuvista mietittiin, mikä olisi voitu tehdä paremmin eläimen asettelussa, kuva-alueen rajaamisessa, kohdentamisessa, sekä mitä tapahtuu, kun kuvaaja unohtaa kiireessä näppäillä oikeat kuvausarvot koneeseen. Huomiota kiinnitettiin myös eläimen tilan ja kuvan informatiivisuuden suhteuttamiseen.

"Hmmm, tuossa on kyllä jotain pielessä!"

Tänä vuonna saimme osallistujilta positiivista palautetta pizzan

Hertta VD-asennossa

riittävydestä (viime vuodesta oppineina, palaute otetaan siis todesta). Päivä piti sisällään paljon uutta ja tärkeää tietoa, sekä antoi mahdollisuuden kokeilla myös käytännön puolta.

Moni tänä kesänä klinikalle töihin menevä sai varmasti paljon hyödyllistä tietoa ja taitoa tuleviin työtehtäviin.

Kiitos osallistujille ja järjestäjille mukavasta päivästä.

Työpisteistä ja luennoista vastasivat Anna-Reetta Aalto, Roosa Hentunen, Sini Kivipato, Sanna Männistö, Päivi Puustjärvi sekä Meri Sandell.

Kirjoitus: Päivi Puustjärvi ja Karoliina Rissanen

Kuvat: Karoliina Rissanen

Match Show 9.5.2015

Toukokuun toisena viikonloppuna Suolet järjesti yhdessä koiratoimikunnan kanssa perinteisen Match Show'n koulun klinikan viereisellä nurmikentällä. Päivä oli aurinkoinen, mutta hieman tuulinen ja keräsi paikalle yhteensä noin 60 niin

suomalaista kuin virolaista koirakkoa. Luokkia olivat perinteisesti isot, pienet, pennut, veteraanit ja sekarotuiset, joista isojen koirien luokka keräsi runsaimman osanoton. Erikoisluokkina olivat mies ja koira, lapsi ja koira, juniorhandler ja parikilpailu.

Tukijoiksi saimme runsain ruoka- ja tavarapalkinnoin tänä keväänä Joseran, Mustin ja Mirrin, Royal Caninin ja FaunaPharman. Joseralta saimme myös edustajat paikan päälle mätsäriin!

Suolinkaisia oli talkoolaisina mukavasti niin kehäsihteereinä kuin tuomareina, ja muutamaa päivää ennen mätsäriä kokoonnuttiin askartelemaan ruusukkeisiin Suolten logoja ja punomaan naruleluja palkinnoiksi fleece-kankaasta. Tuomareina toimivat koulumme opettaja Kristi Praakle ja ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat Mari Rimpinen ja Mari Ruuhonen.

Suurkiitos kaikille tukijoille, tuomareille ja talkoolaisille mukavasta keväisestä koirapäivästä!

Silja Väyrynen, koiratoimikunta

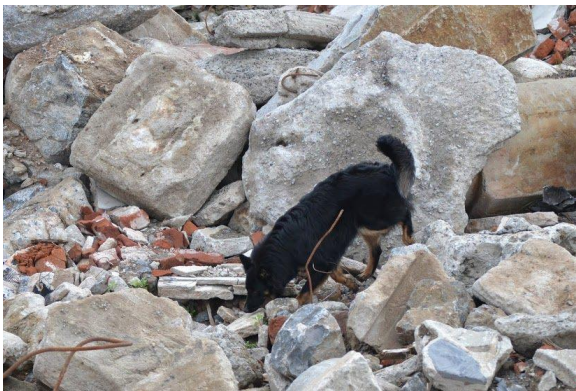

Kuvat (c) Sonja Kneckt

Harrastukset tutuiksi:
Pelastuskoiratoimintaa Tartossa.

“Pelastuskoiraksi nimitetään koiraa, joka on koulutettu siten, että sitä voidaan käyttää kadonneiden, eksyneiden tai sortuneisiin rakennuksiin jääneiden ihmisten etsinnöissä.” Näin Suomen pelastuskoiraliitto on tiivistänyt pelastuskoiratoiminnan tarkoituksen yhteen lauseeseen.

Pelastuskoiria koulutetaan myös Tartossa. Suhteellisen pieni mutta tiivis porukka treenaa säännöllisesti kerran viikossa Tarton lähistöllä joko metsässä tai joskus myös raunioilla. “Päästetrenniin” ovat tervetulleita kaiken kokoiset ja rotuiset koirat ohjaajineen. Pelastuskoiralta kuitenkin edellytetään avointa, rohkeaa ja ihmisystävällistä luonnetta sekä innokkuutta yhteistyöhön ihmisen kanssa. Tarton ryhmässä on niin vasta-alkajia kuin myös muutama “ammattilainen” pelastuskoira ja niiden välille mahtuu monen tasoisia koirakoita vaihtelevineen tavoitteineen.

Koiran tottelevaisuuskoulutus on tärkeä osa pelastuskoiran koulutusta. Tämä kuitenkin astuu suurempaan rooliin, vasta kun alkaa tavoitella palvelus- ja pelastuskoirakokeita. Kaikkien palveluskoirien tulee nimittäin suorittaa ennen varsinaisiin kokeisiin osallistumista käyttäytymis-, eli BH-koe, jonka tarkoituksena on

selvittää koiran niin sanottu yhteiskuntakelpoisuus.

Harjoitusten ohjausvastuu on yhdellä ohjaajalla, mutta kaikki kuitenkin auttaa toisiaan toimimalla harjoituksissa esimerkiksi maalimiehenä. Tyypilliseen harjoituskertaan kuuluu 3-4 harjoitusta, joissa jokaisessa painotetaan eri osa-aluetta, kuten esimerkiksi ilmaisu.

Ilmaisulla tarkoitetaan tapaa, jolla koira ilmoittaa ohjaajalleen löydetyn ihmisen. Ilmaisutapoja on erilaisia, mutta yleisempiä ovat haukkuminen tai rullan tuominen. Haukkuva koira ilmoittaa löydöstä haukkumalla, jota kestää niin kauan, että ohjaaja ehtii paikalle löydetyn luokse.

Rullakoiralla taas roikkuu kaulapannassa rulla, jonka koira ottaa suuhunsa löydettyään ihmisen. Koira palaa rullaa kantaen ohjaajan luokse ja koirakko menee koiran johdatuksella löydetyn ihmisen luokse.

Pelastuskoiran koulutuksessa maalimiehellä on äärimmäisen tärkeä merkitys. Koiralle pitää muodostua luja tahto ihmisen löytämiseen – löydetyn kanssa pitää siis aina olla huippu hauskaa. Treeneissä maalimies onkin aina se, joka palkkaa koiran joko makupaloilla tai leikillä, tai molemmilla. Sitä kautta saadaan vahvistettua koiran halua etsiä vierasta ihmistä.

Virossa on pelastuskoirille oma yhdistys, “Eesti päästekoerte ühing”, joka muun muassa järjestää aika ajoin koulutuspäiviä maan pelastuskoirille. Viime syksynä järjestettiin yhteinen koulutuspäivä

Väike-Maariassa, jossa koirien kanssa tehtiin etsintöjä niin pimeissä rakennuksissa kuin myös suurissa autiotaloissa sekä raunioilla. Koirat “pääsivät” myös testaamaan, miltä tuntuu olla nostettavana pelastusvaljaissa vaijerin avulla. Meidän Tarton pelastuskoiraporukka on myös ollut useampaan kertaan tämän vuoden aikana esittäytymässä koirineen AHHAA–keskuksen ensiaputapahtumissa.

Pelastuskoiratoiminta on monipuolinen harrastus koiran kanssa ja “valmis” pelastuskoira saattaa olla korvamaton apu ihmiselle tosipaikan tullen. Treeniaamupäivät ovat myös aina virkistäviä metsän hapekkaassa ilmassa ja mukavassa seurassa ja ennenkaikkea hauskan harrastuksen parissa! :)

Teksti ja kuvat Aino Lehtinen, VM4

Suolinkainen testaa

Tänä keväänä lehdessä aloittaa uusi, käytännön vinkkejä jakava juttusarja "Suolinkainen testaa". Onpa kyseessä sitten hieroja, autokorjaamo, kauneussalonki, tai vaikkapa lankakauppa, jokainen meistä toivoo saavansa mahdollisimman hyvää palvelua ja rahalleen vastinetta. Niinpä sain toiveen lukijakunnalta, että suomalaisten hyväksi testaamia palveluita voisi koota yksien kansien väliin niin, että tarvittaessa tietoa olisi helppoa löytää nopeasti. Sarjan ensimmäinen osa käsittelee monelle opiskelijalle tärkeää hyvinvointia edistävää alaa, hierontapalveluita. Mikäli sinulla on idea siitä, mitä muuta Suolinkaiset voisivat testata, ota rohkeasti yhteyttä lehden toimitukseen osoitteeseen toimitus@suolet.fi

Hierojat, urheiluhierojat ja fysioterapeutit

Taustaa: testaajat ovat käyttäneet palveluita mm. opiskeluista väsyneen selän huoltoon, urheiluvammoihin (ranne, olkapää, polvi), säärtien juoksukipuihin (penikkatauti) ja murtuman jälkeiseen kuntoutukseen.

Testaajat: Martta Väärälä, Hanna Männistö, Annina Aula & Maija Vesterinen, VM3

ABella Ilusalong

www.abellailusalong.ee

Hinta: Klassikalne üldmassaaz 60min 25€

- + Suomalaisten keskuudessa suosittu hieroja
- + Tunnin aikana tehokas hieronta koko kropalle päästä varpaisiin, huolellista työtä
- + Hieronta yleensä päättyy rentouttavaan päähierontaan

- Eri ihmisillä erilaisia kokemuksia hieronnan tehokkuudesta – osa tuntee jääneensä katujuuren alle, kun taas toisten mielestä hieronta on enemmänkin silittelyä
- Aikoja saattaa olla vaikea saada, joskus seuraava vapaa aika löytyy vasta viikkojen päästä
- Kommunikointi hierojan ja hierottavan välillä on vähäistä, hieroja ei anna kommentteja esim. lihasten tasapainosta tai jumitasosta

Dorpat Spa

www.dorpatspa.ee

Hinta: Spordimassaaz 60min 30€

+ Ajan sai nopeasti

+ Rentouttava

- Hieronta ei ollut spordimassaazia nähnytkään – se tuntui lähinnä silittelyltä, eikä hieroja keskittynyt kunnolla käsittelyä vaatineisiin lihaksiin

- Hieroja kieltäytyi hieromasta lujempaa

Toomas Treiali Pimemassaazituba

www.pimemassaz.ee

Sokea hieroja

Hinta: Klassikaline rootsi massaaz 60min 18€

+ Hyvä ja tehokas – hieronnan ajalla ei ollut tuskaista oloa, mutta vaikutukset tunsivat hyvin jälkikäteen

+ Hieroja antaa kommentteja hieronnan ajalla – lihasten tasapaino, tuntuuko selluliittia jne

+/- Tarjosi hieronnan päätteeksi myös ”kristalliterapiaa”, joka toimi testaajalle lähinnä hyvänä vitsinä

- Hieman erikoiset kommentit

Sports Therapy Massaaz

www.facebook.com/SportsTherapyMassaaz

Urheiluhieroja, fysioterapeutti, tekee myös kinesioiteippauksia

Hinta: opiskelijalle spordimassaa 60min 15€

+ Testaajien ehdoton suosikki

+ Laadukas, tehokas, asiantunteva – anatomian tuntemus
hanskassa, laaja tietämys urheilusta ja urheiluvammoista

+ Kommunikointi hierojan ja hierottavan välillä tehokasta - hieroja kuuntelee ja kyselee esimerkiksi sopivasta hieronnan voimakkuudesta, kivuista jne. Kertoo myös itse, mitä hän lihaksissa tuntee ja ovatko ne esimerkiksi tasapainossa

+ Hieroja kyselee hierottavan taustoista ja tavoitteista, kertoo tarvittaessa vinkkejä ongelma-alueiden vahvistamiseen, kuntoutukseen ja kehonhuoltoon

- Sijaitsee Annelinnassa, hieman kauempana keskustasta

- Hierojan nopea ja epäselvä puhetyyli saattaa tuottaa joskus keuleraskusia :D

Tartu Ülikooli Kliinikum, Spordifüsioloogia: Tauno Koovit

Fysioterapeutti

+ Ottaa asiakkaan paranemisen asiakseen

+ Kyselee paljon, miten harjoitusten kanssa ja muuten on mennyt

+ Huumorintajuinen, harjoitusten laiminlyönninkin uskaltaa myöntää

+/- Hoitokerta saattaa joskus ajallisesti venyä

- huono asia jos on sopinut jotain muuta menoa

- Maijan mielestä ainoa miinus: varattu mies

Tartu Ortopeediakeskus: Liis Samuel

Fysioterapeutti, tekee myös kinesioteippauksia

+ Työstään kiinnostunut - jos ei heti osannut ratkaista ongelmaa, etsi asiasta lisää tietoa ja konsultoi kollegoja

+ Hyvät kuntoutusohjeet myös kirjallisena

+ Toivoo palautetta kuntoutuksen edistymisestä

- Urheilutietämys ei kovin vahva

Suolet ry toivottaa kaikille jäsenilleen ja
yhteistyökumppaneilleen
aurinkoista ja lämmintä kesää!

Nähdään taas ensi syksynä!

